

Razne stvari.

Umerl je 28. dne pretečenega meseca ob 8. uri z večera po vseh slovenskih pokrajinah velespoštovani in slavní gospod

Dr. E. H. Costa,

dež. odbornik, predsednik „Slovenske Matice,“ ud c. k. dež. šolskega sveta itd., itd.

ljubljenec slovenskega naroda in dika naše domovine. Bil je ves čas zvest podpornik „Vertčev,“ ki ga nij samo materijalno sam podpiral, nego tudi vsestransko priporočal in širil mej slovensko mladino. Otroci, spominjajte se često njegovega imena!

Bog mu daj večni mir in pokoj in večna luč naj mu sveti!

Drobtine.

(Veverice) so škodljive mladim ptičem, tega se je prepričal lanske pomladi neki kmet na Nemškem. Čul je v bližnjem gozdu milo čivkanje mladih ptičic; ko bližej stopi, videl je, kako je veverica štirim ptičkom, ki so bili v gnjezdu, kljunčke popolnoma odgrizla. Ubogi ptički so morali poginiti.

(Hvaležnost.) V Londonu je nedavno umerl imovit tergovec, po imenu Lloyd, ki je necemu gospodu Holmesu ostavil v svojej oporoki 20 funtov sterlingov (po našem novcu preko 200 gld.), „ker me je — tako piše sam v oporoki — v mladosti jedenkrat pošteno našeškal, a to mi je bilo ves čas mojega življenja verlo koristno.“

Kratkočasnice.

* Sosed je soseda tožil za neki dolg ter sodniku pokazal dolžno pismo.

Ta pregleda papir ter vidi, da je dolžno pismo tudi na drugej strani prepisano. „Čemu je prepis na ónej strani?“ vpraša sodnik kmeta. „I nu, mislil sem, če izgubim prvo dolžno pismo, imel bodem óno na drugej strani.“

* „Lansko zimo,“ pripovedoval je neki lažnjivec, „padem tako nesrečno na ledu, da se mi je takoj glava odtergala od telesa. Hočem jo vzdigniti, ali glej, uže je bila primrzla na ledu. Hitro tečem domov, zgrabim sekiro, odsečem glavo, ter jo položim zopet na njeno pravo mesto. Glava se zopet priraste k telesu, in evo me zdravega in čverstega!“

* „Francek, kje si, pojdi berzo sem, da mi prineseš tobaka!“ reče oča najstarejšemu sinu!

Francek: Jaz ne grem, recite Jožku.

Oča: Nu, Jožek, le hitro sem, da mi pojdeš po tobaka!

Jožek: Zakaj bi jaz šel, Ivanko naj gre!

Ivanko: Oča! ne prosite ju, saj vidite, da ne gresta, pojdite rajši sami.

Oča vzame šibo ter vse tri do dobrega pretepe. Drugi krat nij bilo očetu več treba prositi, da mu otroci storé to ali óno. Samo mignil je, in vsi trije so bili takój pripravljeni, izpolniti očetovo željo.

* Pride soseda k sosedi, ki je baš krape pekla ter je prosi, da bi tudi ona v njenej uže vročej masti svoje krape spekla. Soseda jej dovoli. Ko so bili krapci pečeni, zahvali se jej in reče: „hvala vam, soseda! Kedar bodem jaz zelje kuhala, prinesite vi pleče (šunko), da se vam izkuha v mojem zelji, ter vam tako vsaj nekoliko povrnem vašo prijaznost in dobroto.“

Uganke.

1) Mati s hčerjo, in mati s hčerjo, in stara mati z vnuko, pa vseh skupaj jih je samo troje. Kako je to?

2) Je drobnó, za jedno roko, kljun jeklen, rep lenén.

3) Kosmatinu glavo odrežem, serce izderem, dam mu piti in začne govoriti.

4) Raslo, vzraslo, iz germa prilezlo, mej rokami se povalilo, mej zobmi se začutilo.

5) Okroglo je in belo, vsemu svetu omilelo. Kaj je to?

6) Priklanja se in priklanja, a ko domóv pride, nasloní se.

7) V hosto gre, domóv gleda, domóv gre, v hosto gleda. Kaj je to?

8) Po gorah hodi suknja in kozuh. Kaj je to?

9) Često me pričakujejo in prosijo; a jedva se prikažem, vse beži.

10) O gerdem vremenu se moram sprehajati, o lepem se v kotu dolgočasi. Kaj je to?

11) Po leti v kozuhu, po zimi gol.

12) Dve materi imati po pet sinov, vsem je jednako imé.

13) Čern se gre kopat, a rudeč iz kopeli pride. Kaj je to?

14) Sestra k bratu v vas hodi, a brat pred njo beži. Kaj je to?

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

Rešitev uganke v I. listu „Vertca.“

Polž pride **deseti dan** z večera verhu zida, ker deveti dan pride 9 črevljev visoko, **deseti dan** pa $3 = 12$.

Prav so jo rešili: Gg. Ant. Žnidaršič v Premu; Dragotin Martelanec, uč. v Barkoli; A. O. in Gabrijela Piskar v Ljubljani.

Nekaterim gg. naročnikom v pomislek.

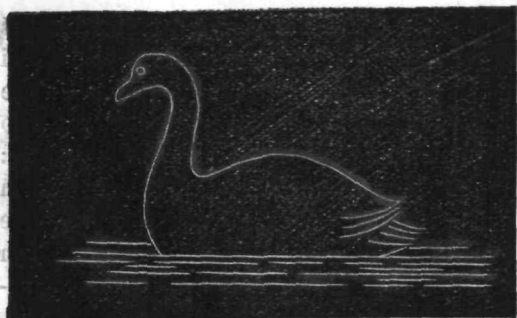
Mnogo naših čest. gg. naročnikov nam piše, da je jezik v „Vertcu“ sicer lep, čist in pravilen, a vendar otrokom in prostemu ljudstvu, ki ga tudi rado čita, nekako previsok in težko uméven. Zaradi tega želé nekateri naročniki, da bi se „Vertec“ deržal svoje prejšnje, slovenskemu ljudstvu bolj navadne pisave. — Uredništvo rado ustreže tej občnej želji čest. gg. naročnikov, ako je upati, da se potem „Vertec“ mnogo bolj razširi mej narod slovenski, osobito mej slovensko mladino, katerej je kakako v prvi versti namenjen. Prosimo, da nam o tej stvari objavijo še drugi prijatelji našega lista svoje odkritoserčno mnenje. „Ured.“

Vse one čest. gg. lanske naročnike, ki so prvi in drugi list „Vertca“ prejeli, prosimo uljudno, da nam ali blagovoljno vernejo oba lista, ali nam naročnino pošljejo.

„Uredništvo.“

LISTNICA. Gg. L. U. v Ambrusu: Storili smo vse, kakor nam ste naročili. Priporočajte „Vertec“ prijateljem in znancem, baš v Vašem kraju ga mladina jako malo čita. Serčen Vam pozdrav, ki tako rodoljubivo podpirate naše domače slovstvo. — A. F. F.: Odzdravljamo ter prosimo za razširjevanje „Vertca“ mej našo dobro slov. mladino. — J. Z. v K.: Vaša pesenca nij godna za natisk, ker je preveč slična onej, ki je bila v skakalnici pr. leto. Pošljite kaj drugega in boljšega. — A. M.-c. v Ljubljani: Pride na versto. — J. B. in M. N. v R.: Kedar pride naročnina, pošljemo „Vertec.“

Obrazec za risanje.

Slišal sem od mnogih stranij, da podoba, ki vam jo je „Vertec“ prinesel v zadnjem listu, rišete uže verlo dobro na papir in na plôčice. Zatorej vam je denašnji „Vertec“ prinesel drug obrazec, da se urite v risanji, dokler vas zopet z novo podobico ne razveseli.